

3032

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीअन्योक्तिशतकम् ॥

(कर्ता-श्रीदर्शनविजयजी)

इदं पुस्तकं जामनगरवास्तव्य पं. हीरालाल हंसराजेन स्वकीये
श्रीजैनभास्करोदयमुद्रणालये मुद्रितव्यम्

वीर सं. २४६४

विक्रम सं. १९९४

सने १९३७

किं. रु. ०-८-०

अन्योक्ति

॥ १ ॥

॥ श्री जिनाय नमः ॥

॥ श्रीअन्योक्तिशतकम् ॥

(कर्ता—श्रीदर्शनविजयजी)

छापी प्रसिद्ध करनार—पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज—(जामनगरवाळा)

वाग्देवोस्फुरदैकृतिश्रितनमो मंत्रापनिद्रस्मृति—प्रोद्भूतप्रबलप्रभावपटलप्रौढोभवत्सत्सखः ॥ कुर्वेऽ-
न्योक्तिलसत्कवित्वशतकं विद्वत्सभारंजनं । नत्वा सत्त्वशिवंकरं विनयतः श्रीपार्श्वतीर्थकरं ॥ १ ॥ रत्नाक-
रोऽसि कमलाजनकोऽस्यमान—मानोऽसि निर्मलसुधारसपेशलोऽसि ॥ दत्सेंबुबिंदुमपि नो तृषितस्य
तत्किं । संदर्शयन् वदनमर्णव लज्जसे न ॥ २ ॥ संवर्धमानकमलोदयशालिनस्ते । व्रीडापि किं जलनिधे
हृदि नाभ्युदेति ॥ धत्से पुरो यदवलोककलोकपंक्ते—डिंडीरदारुतृणकाणवराटकानि ॥ ३ ॥ सितच्छद

शतकम्

॥ १ ॥

अन्योक्ति

॥ २ ॥

विकस्वरस्फुरदनेकपंकेरुहं । सरोवरमनाविलोज्ज्वलजलं विलासोचितं ॥ अहारि विधिना परं सलिलदुग्ध-
 योर्व्यक्तिकृ—द्रुणस्तु तव सुस्थितस्तदिह संपदः पुष्कलाः ॥ ४ ॥ विश्वं लोकमहर्मणे स्वकिरणैरुद्योत-
 यस्यन्वहं । विभ्राणः सकलग्रहाधिपतितां तेजस्विनामग्रणीः ॥ त्वं चेत्कोमलकेलिकाननमथो बबूलवृक्षा-
 दिकान् । कामं तुल्यतयैव तापयसि ते कामौचितीं ब्रूमहे ॥ ५ ॥ श्रीचंदनद्रुम शिवानि भवंतु तुभ्यं ।
 निंबोऽपि यन्निजसमो विहितोऽतिकस्थः ॥ ये प्रोन्नता गुणभृतः किल निंदनीयं । ते कुर्वते निजसमं ह्यवि-
 लंबितेन ॥ ६ ॥ अपसर भ्रमर त्वमितो यदा—यतिशुभाय न ते सुरभिग्रहः ॥ कुटिलकंटककोटिभिरा-
 वृता । मृतिमियं खलु केतकी दास्यति ॥ ७ ॥ तारस्वरेण परभृत । निगदसि मध्वेव कारणं तत्र ॥
 अथ तर्हि तव महिमा । विना वसंतं यदि ब्रूयाः ॥ ८ ॥ परिमलनिलय समुज्ज्वल । गुणाढ्यघनसार का
 प्रकृतिरेषा ॥ बाह्याभ्यंतरमलिनं । यत्तिष्ठसि नो विनेंगालं ॥ ९ ॥

तनोति तव विभ्रमं मणिमनोहरा मुद्रिका । त्यजंस्त्वमपि तां कथं कर न लज्जसे सांप्रतं ॥ इयं
 तु गुणसुंदरी यदुपसंगिनी भाविनी । तमेव खलु भूषयिष्यति विचारय स्वात्मना ॥ १० ॥ आकारेण

शतकम्

॥ २ ॥

अन्योक्ति

॥ ३ ॥

सहाभिवर्धिततया वर्णेन रूपेण च । फुल्लच्छालिरसालशालशिखरस्थानासनेनापि च ॥ रे काकोल दधासि
 साम्यमधुना पुंस्कोकिलेन स्मया-दानेयो मधुरध्वनिः परमहो कस्यैषणाभिस्त्वया ॥ ११ ॥ मृगनाभि
 सौरभभरै-मुदितो न हि मारयति मां हरिः ॥ हरिणेति विश्वसितहृ-द्गतेर्विरमैष येन न भवद्गुणवित्
 ॥ १२ ॥ किं खिद्यसे कोकिल वीक्ष्य काकं । रसालशाखां परिशीलयंतं ॥ तथा सृजैनं कलया कयाचि-
 यथा तया मन्यत एव नैषः ॥ १३ ॥ खिद्यस्व मा चंपक मामुपैति । सौरभ्यवंतं मधुपो न यस्मात् ॥ क्षुद्रः
 कियानेष यतो नरेन्द्रै-स्त्वं मौलिमाल्यं क्रियसे गुणज्ञैः ॥ १४ ॥ यैः शोभां समवापितोऽध्वगजनानंदी च
 येभ्योऽभवः । सच्छायश्च विहंगयुग्मपटलीलोलानिवासास्पदं ॥ दूरं तान्यपि यद्दलानि विटपिन् विक्षेपय-
 स्येष्यतां । पत्राणां स्पृहया दुराशय ततो धिक् तेऽधमं चेष्टितं ॥ १५ ॥ सच्चक्रवाककलहंसकपोतकेकि-
 —द्वंद्वोपभोग्यविमलादकपूरपूर्णे ॥ लोकं पुनात्यपि तृषामपि संहरंती । धिक्त्वां नदि व्रजसि वक्रपथेन
 यत्वं ॥ १६ ॥ कल्लोलिनोरमण यन्निजमंगजात—मुत्संगवर्धितमुदारगुणाभिरामं ॥ निदोषशंखमपकर्षसि
 नैव किञ्चि-द्वत्से च तेन महतस्तव नैव युक्तं ॥ १७ ॥ सारंग रागरसिको निजकीयशोर्ष । धुन्वन्नमस्य-

शतकम्

॥ ३ ॥

अन्योक्ति

॥ ४ ॥

सितरां च दधासि रागं ॥ सर्वं वृथैव तव भक्तिमिमां न वेत्ति । यल्लुब्धकोऽयमदयश्च गुणानभिज्ञः ॥
 ॥ १८ ॥ श्रीचंदनस्तु विफलोऽपि जगज्जनानां । निःकारणं स्ववपुषैव भिनत्ति तापं ॥ भिल्लातक त्वमथ य-
 त्पिटकान् विधत्से । संपर्कतोऽपि दहसे विपरीतरीतिः ॥ १९ ॥ रक्षापीभुरसेन संश्रितवतो स्वं स्वस्वरू-
 पीकृता । मिष्टरूपातिमवापिता गुड इति श्रेयान् कनिष्ठोऽप्ययं ॥ निंब त्वं कटुकं फलं लघु पुरस्कुर्वन्
 श्रितानां द्विज—श्रेणीनां तदतोऽधमाधम हि ते धिग्पर्युपास्तेः फलं ॥ २० ॥

इयत्कालं त्वासोत्तरसकलिकापेशलफलेः । परिक्षीणस्तस्मात्त्वदुचित इति त्वं च वसति ॥ च-
 कर्षाथान्यत्र द्विक विचर येनैष सफलो । रसालः संजातस्तदिह पिकराजो विलसतां ॥ २१ ॥ आः
 क्षुद्रावकराकरातिकठिनोच्चत्वप्रवृद्धस्मयो । निर्मास्युच्चतयातितुंगगिरिणा साकं तुलामुद्धतः ॥ बीभत्सः
 क भवान् क एष बहुलच्छेकालिलीलागृहं । स्फुर्जत्तालतमालसालवकुलादिद्रुल्लसद्विभ्रमः ॥ २२ ॥
 उत्तुंगशैल भवतः प्रणिपात आस्तां । नंदंतु पेशलरमालमुखाश्च वृक्षाः ॥ आसादितैव सकलाभि-
 मतार्थसिद्धि—नोपद्रुतं मम यतः किल हिंस्रजीवैः ॥ २३ ॥ अभ्रं समीक्ष्य शरदभ्रमनोहरश्रि । याचस्व

शतकम्

॥ ४ ॥

अन्योक्ति

॥ ५ ॥

मा चतुरचातक चाटुवाचा ॥ अस्माद्वृथोन्नतिमतस्तव नास्ति सिद्धि-निस्सार एष भवतो विफलः
 प्रयासः ॥ २४ ॥ ज्ञात्वा भवंतममलं परिशीलनाय । प्राप्ताः सरोवर वयं खलु राजहंसाः ॥ प्रादुःकृतं च
 कलुषं प्रथमं त्वयांबु । सेव्यं सरः सहजनिर्मलमानसं नः ॥ २५ ॥ येषामंकतले चिराय विलुठन् बालो-
 ऽपि वृद्धोऽभवः । स्वादंस्वादमुदारपल्लवदलश्रेणीरियद्वासरान् ॥ यस्याः स्वादुपयःप्रवाहपटलैः क्रीडाम-
 कार्षीः करिन् । मथनंस्तानथ पादपांश्च सरितः कूलं न किं लज्जसे ॥ २६ ॥ रे रे बलाहक मनोज्ञमराल-
 माला-मध्याधिवासकतया बुबुधे जनस्त्वां ॥ हंसं ततः स्मयभरं ननु मा कृथास्त्वं । शोभानिदानमिद-
 मीयगुणानुभावः ॥ २७ ॥

निःशेषेषु सरस्सु शैवलमिलज्जंबालजालं जलं । पर्यन्तैः सुकुमारपंकजवनं निर्मूलमुन्मूलितं ॥
 आधारस्त्वमथैव मानससरः संसेव्यमस्मादृशा-मेकं पंकजपेशलं न हि ततो धार्यं त्वया शैवलं ॥ २८ ॥
 बाह्याडंबरधारिणः परिमलभ्रष्टान् प्रफुल्लानिमा-नुद्रीक्ष्य प्रसवांश्च शामलितरोः श्रीराजहंसोत्तम ॥ नीर-
 क्षीरविवेचकोऽपि निपुणप्रष्टोऽपि पद्माशया । भ्रांतस्त्वं तमभिव्रजन्नसि तदा शिक्षाथ केषामिह ॥ २९ ॥

शतकम्

॥ ५ ॥

अन्योक्ति

॥ ६ ॥

अस्मिन् जीवहितावहे जलधरे दानैकनिष्ठे पयः-पूरैः पूर्णमिलातलं रचयितुं बद्धादरे सत्यपि ॥ रे
 चंडानिल यद्विशोदिशमयं दूरं त्वया क्षिप्यते । प्राणिप्रौढमनोरथैः सह तदा भुद्र क्षयं प्राप्नुहि ॥ ३० ॥
 तापयसि जगदशेषं । तत्ते चरितं न सुंदरं शूर ॥ भुवनप्रकाशको य-न्मित्रमसि त्वं जगच्चक्षुः ॥ ३१ ॥
 अंभोधर त्वमधुनांबु जनाय नो य-द्वत्से तदेष भवतावसरो न लभ्यः ॥ काले प्रचंडपवनप्रहतस्य
 यस्मा—न्न त्वं न चांबुकणिकाप्युपकारकृत्ते ॥ ३२ ॥ श्रोपुष्करावर्तमुखा विदध्यु-स्त्वत्पूर्वजाः सत्वरमंबु-
 वृष्टिं ॥ तद्वंशजन्माप्यधुना विलंब्य । दत्सेंबु धाराधर तन्न युक्तं ॥ ३३ ॥ अयि सितच्छदसुंदर मा
 कृथाः । खलबलाहकपंक्तिगतः सखे ॥ निजगुणान् प्रकटान् यदयं गणा । न गुणविद्विगुणो गुणमत्सरी
 ॥ ३४ ॥ नो वारिवाह पयसः स्पृहयालुनास्य । त्वत्तस्तु तुष्यति परं मधुरोक्तिभिर्यः ॥ कस्ते त्वदेकशरणं
 शिखिनं वयस्यं । यद्गर्जितैरपि विनोदयितुं विलंबः ॥ ३५ ॥ रे रे कुरंगवर निर्झरनोरधारा-माकंठमापिब
 सखे खलु संप्रति त्वं ॥ एषापि दुर्लभतरा पुरतः प्रसर्प-त्युष्णे खले मरुति यत् क पयोऽलवोऽपि ॥ ३६ ॥
 पश्यन् वक्रदृशा परस्य चरितं धूर्तावलीग्रामणीः । काकस्त्वं कपटी पशून् वृणवतश्चंचुप्रहारैस्तुदन ॥

शतकम्

॥ ६ ॥

अन्योक्ति

॥ ७ ॥

अक्षुद्रप्रकृतीलघूनपि खगानुद्रासयंश्छद्मना । तस्मात्कौशिक एक एव भवतः शिक्षाप्रदानक्षमः ॥ ३७ ॥

रे चंचरीक तुदतीं कटुकंटकौघै—र्यत्केतकीं भजसि रक्तमनस्क धिक्त्वां ॥ प्रख्यापयन् परिमलैक-
गुणं जनेषु । संतं घनास्वपि जपादिकगुल्मिनीषु ॥ ३८ ॥ किं प्रतारयसि चातकं भवत्—कल्पितैकशरणं
शरद्घन ॥ उर्जितैरतनुगर्जितैश्च किं । बिंदुमात्रमपि नो ददासि चेत् ॥ ३९ ॥ विंध्योर्वीधरसल्लकीकवलनं
तां शर्मदां नर्मदां । स्वच्छस्वादुपयःप्रभृतलहरीलीलावतीं च स्मरन् ॥ आः किं भद्र गजेंद्र दुर्बलत-
नुस्त्वं चिंतया जायसे । यद्वैवात्समुपस्थितं तदखिलं धैर्यात्क्षमस्वाधुना ॥ ४० ॥ प्रीणयस्यमृतदीधिते
द्युता । निर्विशेषमखिलं जनं पुनः ॥ किं विनाशितमनेन तत्र य—चक्रवाककुलमर्दयस्यदः ॥ ४१ ॥
विदुरैस्तुलितोऽसि बल्ल चे—द्धनसारेण समं स्वकार्यतः ॥ युवयोः परमंतरं मिथो । बहुलं मदं तेन
प्रयाहि मा ॥ ४२ ॥ किं हस्तिनि द्विरदमंगजमात्मनोनं । प्रख्यापयस्यनुदिनं बलिनं च शूरं ॥ यद्यस्त्ययं
बहुबली बहुतस्तथापि । किं षोडशीमपि कलां लभतामिभारेः ॥ ४३ ॥ रे चक्रवाक भवतो न वियो-
गदुःखं । सूर्येण भिन्नमथ तस्य किमुक्तिरत्र ॥ किं निष्फलां स्मृतिमहर्निशमेतदीयां । निर्मासि निस्त्रप

शतकम्

॥ ७ ॥

अन्योक्ति

॥ ८ ॥

तथापि विचारमूढ ॥ ४४ ॥

क्षीरोदकव्यक्तिकरोऽसि हंस । माभूरहंकारमनास्तथापि ॥ तद्व्यक्तिकर्त्री भुवि मक्षिकापि । कापि
 समस्ति खलु संप्रति दुग्धलुब्धा ॥ ४५ ॥ धिग्विधे तव विधानकौशलं । पंक्तिभेदभवपातकाशुचेः ॥
 श्रीयुतो विहित एकको नरो । निर्धनो बत विलोक्यते परः ॥ ४६ ॥ लोकैर्यष्टिप्रभृतिभिरपि व्याहता न
 त्यजंति । स्वस्थानं ये कदशनलयाः कुर्कुराद्याः परे ते ॥ ये तिष्ठन्ति व्यपगतभयं सानुमत्कंदरासु । न्य-
 क्कारेऽपि क्रुधितमनसस्ते वयं पंचवक्त्राः ॥ ४७ ॥ चतुरहृदयहारिणीगतिस्ते । वपुषि बलं च महत्त्वमप्र-
 माणं ॥ गजवर दलमंडनं तथापि । क्षिपसि रजः शिरसीति किं चरित्रं ॥ ४८ ॥ परिशीलयसीह किं
 सरो । बहुसेवालमलं सितच्छद ॥ यदि दास्यति शैवलादि तद् । भविता प्रत्युत ते त्रपाकरं ॥ ४९ ॥
 म्लानांबुजानि कलुषोदकशैवलानि । चक्रे सरांस्यथ मरिष्यति हंसवर्गः ॥ मा चिंतयेति घन यत्कनका-
 बजवंति । भूयांसि मानससरःप्रमुखान्यमुष्य ॥ ५० ॥ आजन्मावधिनिर्मितातिबहला शाखाप्रशाखादलै-
 श्छाया यैः परिशीलितं जलनिधे तीरं पुनस्तावकं ॥ तानुन्मूलयसि प्रवार्धितपयोलक्ष्म्याभिवृद्धस्मया ।

शतकम्

॥ ८ ॥

अन्योक्ति

॥ ९ ॥

यद्दानावसरेऽपि तेन वत ते धन्या गुणज्ञातृता ॥ ५१ ॥ मृगतृष्णिकेव च मुधा निजरागं । दर्शयन्निह पलाश कथं त्वं ॥ विप्रतारयसि पांथजनानां । नासि किञ्चिदपि दातुमलं वै ॥ ५२ ॥ अधःसंचितानंतनीरोऽपि कूप । प्रदत्सेंबु रज्ज्वादियंत्रप्रयासात् ॥ स्ववारेऽपि नोचैव्रजन् किं यदेतत् । प्रभूतं जलं नोरवाह-प्रसादात् ॥ ५३ ॥ कोकिल त्वमपरत्र विहारं । सांप्रतं वितनु येन रसालः ॥ फाल्गुनाधमसमीरणसंगो । मंजरीप्रभृति दास्यति नैव ॥ ५४ ॥ कंठीरव प्रौढपराक्रमोऽपि । ख्यातिं दधानो मृगराजनान्नीं । वार्तास्तु दूरे मृगपोषणस्य । कियद्दलं ते हननेऽपि तेषां ॥ ५५ ॥ हरिचंदन मा कृथा वृथा । ननु चिंतां मलयाचलो-ज्झित ॥ भवितादरणीयता यतो । भवतस्तापभिदः पदे पदे ॥ ५६ ॥ अनिशं सहकारमंजरीं । कलकंठ स्मरसीह किं वृथा ॥ समयं परिहाय नो यतो । भवतः संस्मृतितः समेति सा ॥ ५७ ॥ परिशीलयितुं समुत्सुकः । सरसं चूततरुं विहाय किं ॥ शुक कुष्ठफलं यतस्त्यजे-न्न कठोरत्वमिदं कदाचन ॥ ५८ ॥ किं चाटूनि गदसि चातकपोत मिथ्या द्वित्रांबुविंदुकृतयेंबुधरस्य भाग्यं ॥ चेदस्त्यबंधमिह ते तटिनीव तर्हि । भूयस्तरं जलमवाप्स्यसि वारिवाहात् ॥ ५९ ॥ अपरत्र मराल सांप्रतं । विचरैतन्न सरोवरं सखे ॥

शतकम्

॥ ९ ॥

अन्योक्ति

॥ १० ॥

बहुलाटिबकोटटिट्टिभै-र्यत्स्वाधीनमिदं विनिर्मितं ॥ ६० ॥ नानाप्रकारैः परिशीलय त्वं । मधुव्रतामुं
मुकुलं नलिन्याः ॥ परं कदाचित्समये विरूपे । प्राप्ते यदस्या भवितैव बंधः ॥ ६१ ॥ मुह्यसे भ्रमर किं हृदि
स्मरन् । कोमलां कमलिनीमिमां यतः ॥ त्वं गमिष्यसि वयस्य तत्र सा-वश्यमस्त्यनुसरोऽनुकाननं ॥ ६२ ॥
बालान् विश्वसितान् यथेष्टसलिलैः सिक्तान् तनुभूरूहान् । संवर्धय प्रथमं त्वदेकशरणानात्मीयती-
रोद्गतान् ॥ उन्मूल्य क्षिपसि क्षणेन बहुलैर्दूरे जलप्लावनै-र्गर्विष्ठेबुदबृष्टिवर्धितजला धिक् त्वां ततो
निम्नगे ॥ ६३ ॥ अंभोऽर्पणव्यसनतस्तु पिपासितानां । ग्रीष्मेऽप्यसज्जलधिगे खनितापि दत्से ॥ पानीय-
विंदुमपि पेयमयं भवत्या । दत्ते परं न रमणः कृपणः समुद्रः ॥ ६४ ॥ अयि कीरकुंजर कथं न हि ते ।
भवति त्रपा फलितचूततरुं ॥ शुभगोस्तनीं च कदलीं सरसां । परिहाय निंबफलमस्ति यतः ॥ ६५ ॥
द्विरदाः प्रचुरा इमे ममे-ति धिया विंध्यगिरे जहासि किं ॥ दलमंडनतां भजंत्यमी । पुनरेभिर्भविता
तवैव हानिः ॥ ६५ ॥ आननमभितो यदसि । त्र्यधिकत्रिंशत्सुपर्वकोटीनां । अद्यास्तच्च ततोऽनल ।
युक्तं यत्त्वं सर्वतोभक्षी ॥ ६६ ॥ विंध्याचलेन गजराज यथा प्रसूत-स्त्वं कर्षितस्तव तथापि न कापि हानिः ॥

शतकम्

॥ १० ॥

अन्योक्ति

॥ ११ ॥

यद्यस्ति ते परचमूदलनाय शक्तिः । कल्याणिनी खलु नृपादरणीयता च ॥ ६७ ॥ स्वकपोलमदैः प्रलोभि-
त-श्चिरमेष प्रथमं मधुव्रतः ॥ तमथो गजराज निघ्नतो । न हि लज्जापि समभ्युपैति ते ॥ ६९ ॥

दविष्टसंदर्शितरम्यरूपं । तुंगं महांतं बत सानुमंतं ॥ मावापिथाः पांथ समीक्ष्य मोहं । दृषन्म-
योऽयं कठिनो यदस्ति ॥ ७० ॥ श्रीखंडरक्षणकृते परितो भुजंगै-र्वृत्तिं करोषि मलयाचल मत्सरी सन् ॥
मिथ्यैव सा हि गुणिनो यदिवा निरुद्धा-स्तत्किं निरुद्ध इदमीयगुणज्ञलोकः ॥ ७१ ॥ किं खिद्यसे भ्रमर
कंटकिपंकजिन्या । मुद्राणकोशकुहरे पतितः प्रसह्य ॥ यद्वाह्यहार्दमनया बहु दर्शयित्वा । त्वद्भ्रातरः किल
वयस्य न पातिताः के ॥ ७२ ॥ नलिनि त्वमर्तिमथ मैव कृथा । नवरंगभाजि कनकद्रुसुमे ॥ मनुते रतिं
मधुकरः किल य-न्न हि कः कलाविह नवाभिमुखः ॥ ७३ ॥ नक्रासन्नीकृतोऽपि स्वकरसरसिजद्वंद्वमा-
स्थापितः सन् । भूयोभूयोऽर्थितोऽपि त्वमथ नहि कदाप्यत्र सौरभ्यलेशं ॥ दत्से हे काकतुंड प्रकृतिखर-
तरस्तेन जाज्वल्यमान-ज्वालाजिह्वेन दग्धः सकलमपि हहा हारयिष्यस्यवश्यं ॥ ७४ ॥ त्रयस्त्रिंशत्को-
टिन्निदशमुखमग्ने पुनरपि । प्रतीतिं बिभ्राणस्त्रिदशपरपर्यायजनितां ॥ प्रकुर्वंतं सेवामपि दहसि होतार-

शतकम्

॥ ११ ॥

अन्योक्ति
॥ १२ ॥

मधमः । क्षणं स्पृष्टो युक्तं न हि भवति तेजस्विन इदं ॥ ७५ ॥ ददन् जलं त्वं स्मयतोऽरघट्ट । किं चाक-
चिक्रयं कुरुषेऽल्पदायिन् ॥ यद्देनमालोकय वारिवाहं । जलस्थलैकीकरणं क्षणेन ॥ ७६ ॥ रेवानदीसलि-
लविंध्यमहीध्रजात-सत्सल्लकीविपिनकेलिरनेकपस्य ॥ आत्ता त्वया द्रुहिण किं त्विदमीयमेव । क्षिप्रप्र-
भंजनबलं त्वयका ह्रियेत् ॥ ७७ ॥ फलाशया मालिक आलवाल । उप्त्वा भवंतं पयसाभिषिंचन् ॥ कृत्वा
वृत्तिं प्रागवतिस्म यत्नात् । फलेन बंध्यः किमभूरथाम्न ॥ ७८ ॥ कंठीरवाकुंठकठोरवीर्य । भवान् समर्थोऽ-
पि किमर्थकारी ॥ त्वत्तोऽल्पशौर्या अपि सैरभेयाः । परोपकारं रचयन्ति लोके ॥ ७९ ॥ बालेय शाडूवल-
यवानधिगम्य पृष्ठे । गंडोलयन् किमधुना वहसेऽभिमानं ॥ यत्सर्वदैतदशनाः कुलजास्तुरंगा-स्त्वं तूज्झि-
तावकरशुष्कतृणैकभोजी ॥ ८० ॥ सरसं शुभवर्णमुत्तमं । फलमासाद्य मदो विधीयते ॥ किंपाकद्रुम किं
त्वया सदा । विषमिश्रितमंतर्दुरात्मना ॥ ८१ ॥ समानलक्ष्मीण्यपि चैकपंक्ति-गतानि पद्मानि च कैरवाणि ॥
स्मेराणि मुद्राणि सृजन् सहस्र-भानो न युक्तं तव पंक्तिभेदिन् ॥ ८२ ॥ एकारण्यनिवासिनः सहचरी-
भूतस्य दुष्टात्मनो । भल्लूकस्य विमुग्धरंजनवचोलालित्यमातन्वतः ॥ हे सारंग न विश्वसे ऋभुमते

शतकम्
॥ १२ ॥

अन्योक्ति

॥ १३ ॥

येनैष मित्राण्यपि । द्रुह्यत्यर्जितकैतवो न हि कृते भद्रेऽपि भद्रंकरः ॥ ८३ ॥

यदि समयवशादयं द्विरेफो । विलसति कासकरीरकिंशुकेषु ॥ न हि मुदमदसीयमानसं तु । स्पृ-
शति विना मृदुमालतिप्रसूनं ॥ ८४ ॥ पुरा नर्मदानिम्नगाकेलिभाजो । द्विपास्तर्जनामात्रकेऽप्यक्षमा
ये ॥ क्षमंतेऽधुना तेऽप्यहो दैवयोगा-ज्जराजर्जराः काकचंचुप्रहारं ॥ ८५ ॥ यद्वासरान् गमयति भ्रमरः
करीर-पुष्पेषु तत्र मधुपस्य न मल्लिकायाः ॥ मंतुः परं त्वतिकठोरतुषारराशे—र्यत्प्लोषितानि सकलानि
सुमान्यनेन ॥ ८६ ॥ वृद्धिभावमुदधे न दधासि । यत्पुनर्व्रजसि दूरतरं च ॥ दृष्ट्वेर्ष्ययेव जलदं जलदानैः ।
प्रीणयंतमवनीमिति मन्ये ॥ ८७ ॥ माकंदमेनमपकारभयादनिघ्नन् । पांथाश्मभिः कथमिह स्थितिमात-
नोषि ॥ तेषां यदेष फलदो दृषदादिभिर्यै—राहन्यते च कपिवत्परिमर्द्यते वा ॥ ८८ ॥ यदर्कपुष्पेषु
मधुव्रतोऽसौ । तुच्छेष्वभव्येष्वपि रंरमीति ॥ तदस्य किं वाच्यमनेन यन्न । जपादिपुष्पं भ्रमतापि
लब्धं ॥ ८९ ॥ मत्तद्विपेंद्र करिणीरसलोलुपः स—न्नुद्यौवनत्ववहमानमदप्रवाहः ॥ क्षुद्रा अमी इति
धिया तुदसि द्विपेंद्रां—स्तद् दृक्ष्यसि स्वसमये यदिमे सृजंति ॥ ९० ॥ यदि कंटककोटिकोटिभि-भ्रं-

शतकम्

॥ १३ ॥

अन्योक्ति

॥ १४ ॥

मर त्वां तुदतीह केतकी ॥ तदिमां त्यज येन मालती-प्रमुखाः संति लता न किं तव ॥ ९१ ॥ आ-
 त्मीयवर्गोन्नतिलेशमात्रं । मृगाधिराज क्षमसे नयेन ॥ तद्दर्शनात्प्रत्युत कोपनस्त-त्यक्ते ह्यरण्ये भ्रमसि
 त्वमेकः ॥ ९२ ॥ किं मदं वहसि सागर गर्जन् । मत्पुरो यदितरे खलु तुच्छाः ॥ किं महानपि भवान्न
 हि पीतो-ऽगस्तिना हि मुनिना कुतुकेन ॥ ९३ ॥ पावक यदस्त्रमन्य-त्तदेकधारं द्विधा त्रिधा धारं ॥
 अधमः परो न भवतो । निहंसि यत्सर्वतो धारः ॥ ९४ ॥ वप्पोह हे किमनया घनयातिदीन-वाग्या-
 श्रया च निभृतोन्मुखवीक्षणेन ॥ स्वं खेदयस्यनुदिनं यदयं तडित्वान् । द्वित्रान् प्रदास्यति न वा
 सलिलस्य बिंदून् ॥ ९५ ॥ हे चंपकद्रुम सुवर्णसवर्णवर्ण-पुष्पाणि विभ्रमकराणि जहासि दूरं ॥ संप्रे-
 रितः खलवदुल्बणमारुतेन । स्थास्यंति भूपतिशिरस्सु परं त्वमूनि ॥ ९६ ॥ अव्यावृतं च कलुषं च
 सशैवलांबु । वार्धिष्णुनोरविभवः किमु कूप धत्से ॥ यत्कोपिऽ कांक्षति न मामधुनांबुधारै-वर्षतमंबुद-
 ममुं मनुजः स्तवीति ॥ ९७ ॥ माकंदद्रुम मंजरीशुभफलश्रेणोगृहस्याध्वगान् । श्रांतान् प्रीणयितुं फलैः
 शुभवतस्ते वासराः सांप्रतं ॥ किंवा कर्कशकंटकोत्कटवपुर्वबूलवृत्त्यंतरा-स्थायी प्रत्युत दापयस्यतितरां

शतकम्

॥ १४ ॥

अन्योक्ति

॥ १५ ॥

तेषां भयं भूभृतः ॥ ९८ ॥ किं चातकं जलद जल्पयसीह दीन-वाचा विदन् यदयमर्पितनीरजीवी ॥
 देयं ममेत्यथ च तत् प्रणयोक्तिभिश्च । लज्जा तवैव खलु देहि रसेन नीरं ॥ ९९ ॥ वहिर्मधुरिमो-
 ज्ज्वलैर्घनकषायपीनोदरैः । प्रतारयसि यजनं कनककांतिभिस्त्वं फलैः ॥ समागतमनुत्तरोत्तररसोपलंभा-
 शया । चरित्रमधमं ततस्तव रसालकारस्कर ॥ १०० ॥

सति घनेऽप्यशनेऽथ यथाक्षुधं । यदपरेषु कुटुंबिषु कुर्कुर ॥ अधृतिमातनुषे भवतस्तदा । बुध-
 जनैः करटोऽप्यथ वर्ण्यते ॥ १ ॥ स्पर्धयन् महिष दंतिना समं । स्वेच्छया विचरणोच्छलद्बलः ॥ स्वामिशी-
 तलदृशैव जीवसि । दुस्सहस्तव यतः कराहतिः ॥ २ ॥ रंगत्तरंगनिकरैर्विपुलोच्छलद्भिः । किं भापयन्
 जलनिधे ननु गर्जसि त्वं ॥ अद्यापि कोऽपि पथिकः किल यत्पिपासुः । किं तोषितोऽस्ति भवता जलविं-
 दुनापि ॥ ३ ॥ न दत्तं ग्रीष्मर्तावपि च तव शोतर्तुसमये । पयस्तृष्णाभोगाकुलितमनसश्चापि निभृतं ॥
 कृतं तद्याश्चाभिर्वहुभिरथ बप्पीह जलदो-ऽधुनायं तद्वाताखिलजगति तत्तेऽपि सुलभं ॥ ४ ॥ यन्नाम्ना
 च हितोपदेशवचनं ते तावदिच्छंकराः । किं स्युः काप्यथ चेद्भवन्ति च तथा शिक्षासहास्ते कुतः ॥

शतकम्

॥ १५ ॥

अन्योक्ति

१६ ॥

स्वार्थव्यग्रधिया परंतु सुधिया तत्संज्ञया ज्ञापनं । तेनाप्रीतिकरं क्षमंतु सुजनाः सर्वसहाय्यातिनः ॥ ५ ॥
 अथ प्रशस्तिः—साहिश्रीमदकब्बर—सभासमक्षं प्रणीतजयवादाः ॥ चातुर्विध्यसमुद्राः । विजयादिमसेन-
 सूरौद्राः ॥ १ ॥ तेषां सुशिष्यमुख्या । विबुधाः श्रीसंघविजयनामानः ॥ अनवद्यह्यविद्या । विद्याधरनंदिनी-
 रमणाः ॥ २ ॥ तच्चरणपद्मधामल—मकरंदास्वादनैकषट्चरणः ॥ व्यदधदर्शनविजयो—ऽन्योक्तिशतं चतु-
 रचित्रकरं ॥ ३ ॥ श्रीतपागच्छराज्ये । जयिनि श्रीविजयदेवसूरौद्रे ॥ सप्तदशशतत्रिसंव—द्गुंफितमेत-
 च्चिरं जयतु ॥ ४ ॥

॥ इति पंडितश्रीसंघविजयगणिचरणारविंदमधुकरेण गणिदर्शनविजयेन विरचितमन्योक्तिशतकं संपूर्णं ॥

आ ग्रंथ श्रीजामनगरनिवासि पंडित श्रावक हीरालाल हंसराजे स्वपरना श्रेय माटे पोताना श्रीजैनभास्करोदय छापखानामां
 छापी प्रसिद्ध कर्यो छे. ॥ श्रीरस्तु ॥

शतकम्

॥ १६ ॥

